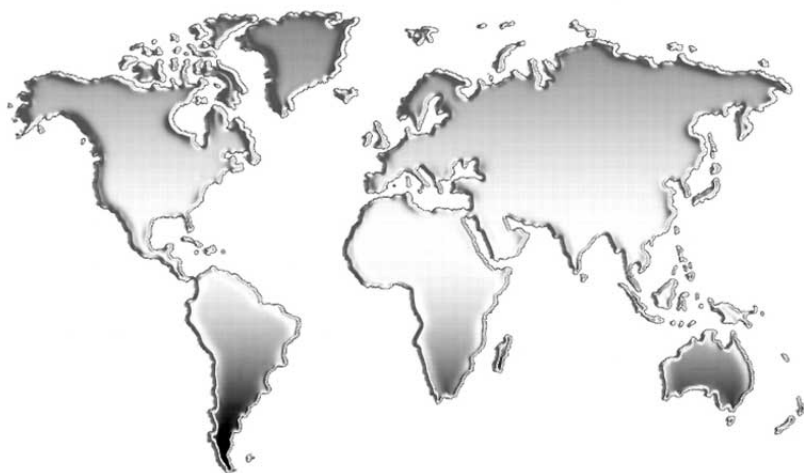

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2017.

EUROAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Tamara Moslavac Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2017.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja predstaviti ćemo vam Euroazijsku diviziju Kršćanske adventističke crkve u svijetu. Ta se divizija prostire preko jedanaest vremenskih zona i obuhvaća trinaest država istočne Europe i središnje Azije: Afganistan, Armeniju, Azerbajdžan, Bjelorusiju, Gruziju, Kazahstan, Kirgistan, Moldaviju, Rusiju, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajinu i Uzbekistan.

Ovoga tromjesečja naša misijska izvješća dolaze iz pet od navedenih država. Imena nekih osoba promijenjena su kako bi se zaštitilo djelovanje Crkve u tim izazovnim područjima.

Misijski izazovi

Većina država Euroazijske divizije pripadala je nekadašnjem Sovjetskom Savezu, uređenju koje je sedamdeset godina sputavalo vjersku slobodu. Danas u tim državama Euroazijske divizije živi više od 322 milijuna stanovnika, ali među njima je samo 111.500 adventista. To predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 2.888 osoba. Ukrajina ima najveći broj adventista. U toj državi jedan adventist dolazi na svakih 900 stanovnika. Također, u Ukrajini živi više od polovice vjernika u Euroazijskoj diviziji. Suprotnost takvom stanju u Ukrajini su južne divizijske države: Afganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan. U tim državama divizije većinski živi muslimansko stanovništvo; među 103 milijuna stanovnika samo je 4.200 adventista, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 24.500 stanovnika. Doprijeti do ovih ljudi zaista predstavlja veliki izazov i pravo golemo misijsko polje.

Projekti o kojima govorimo ovoga tromjesečja izabrani su zbog velikih mogućnosti za svjedočenje ljudima u njihovim područjima djelovanja.

Posebni dodaci

Vijesti iz svijeta na engleskom jeziku mogu se preuzeti u .pdf verziji na poveznici: bit.ly/adultmission te čitati na *Facebooku*. Posjetite i *lajkajte* našu *Facebook* stranicu: [Facebook.com/missionquarterlies!](https://www.facebook.com/missionquarterlies/)

Iskoristite prednosti misijskih izvješća u videozapisima jer one iznose iskustva ljudi iz cijelog svijeta s posebnim usmjerenjem na primatelje misijskih darova trinaeste subote.

Dodatne informacije i aktivnosti: U dijelu *Izvori* možete pronaći nekoliko web-stranica koje vam mogu koristiti, kao i dodatno gradivo za vaše misijske prezentacije. Za dodatne informacije možete i izravno kontaktirati mene kao urednika.

Hvala vam što pomažete da se članovi vaših razreda subotnje škole upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama iz cijeloga svijeta i što ih ohrabrujete da kroz svoje dobrovoljne darove sudjeluju u misijskom djelovanju Kršćanske adventističke crkve.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Andrew McChesney, urednik
mcchesney@gc.adventist.org

Vaši darovi na djelu u Euroazijskoj diviziji

Dio darova trinaeste subote 2014. godine pomogao je da se izgradi adventistička škola u Dnjepropetrovskom u Ukrajini i jedna adventistička crkva u Minsku u Bjelorusiji.

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Izgradnju višenamjenske zgrade centra za izviđače i doma za starije osobe u Rezini u Moldaviji
- ◆ Program za svjedočenje kroz sportske aktivnosti namijenjen djeci i tinejdžerima u Dušanbeu u Tadžikistanu
- ◆ Višenamjenska zgrada za tjelesnu kulturu u kršćanskoj školi *Heritage* u Tokmoku u Kirgistanu
- ◆ Centar za svjedočenje “Služi i sijaj” u Rostovu na Donu u Rusiji
- ◆ Evandeoski centar za svjedočenje i utjecaj u Vladivostoku u Rusiji
- ◆ Dječji projekt: ustanova za predškolsku djecu u Pavlodaru u Kazahstanu.

Više: www.AdventistMission.org

7. listopada 2017.

Bog je rekao: "ŠŠŠ!"

Kirgistan

Zamolite muškarca da pročita ovaj izvyještaj u ime Christiana Müllera (33) u prvom licu.

Moja obitelj i ja adventistički smo volonteri. Živimo i radimo u bivšoj sovjetskoj republici Kirgistan. Svake godine odlazimo na godišnji odmor. Međutim, da budem iskren, pomalo sam prigovarao Bogu kada sam saznao da će moja obitelj letjeti kući u Argentinu u lipnju, u vrijeme kada je u Argentini zima. Ja sam želio ići u prosincu, kada je u Argentini ljeta i kada bih božićne blagdane mogao provesti sa svojom majkom.

Nažalost, moja supruga je bila bolesna i bilo joj je potrebno liječenje. Spakirali smo svoje stvari i otišli iz kršćanske škole *Heritage* — adventističke škole u Tokmoku, glavnom gradu Kirgistana, u kojoj sam protekle četiri godine radio kao direktor za razvoj.

Osim bolesti moje supruge, Bog je imao razlog da nas pošalje u Argentinu upravo u to vrijeme. Želio je da naučim poštivati Njegov raspored i plan.

Božji izazov, naš blagoslov

Dok sam bio u Argentini, nazvala me jedna gospođa. Bila je vjernica adventističke crkve, ali nismo se poznavali. Čula je da prikupljam novčana sredstva za adventističku školu u Kirgistanu i željela je da dođem u njezin dom i detaljnije je upoznam s projektom.

Kad sam stigao, rekla mi je: "Bit ću izravna i iskrena. Već dvije godine pokušavam prodati svoju kuću i nisam us-

pjela. Čak sam i prepolovila cijenu, ali je ipak još uvijek nisam prodala. Zatim sam rekla Bogu: 'Ako prodam ovu kuću, dat ću 100.000,00 dolara (što je nešto više od 600.000,00 kuna) za neki crkveni projekt.'

Moje oči su se širom otvorile dok sam potpuno iznenađen slušao što govori.

"Pokušavala sam kontaktirati nekoliko crkvenih ustanova, međutim nijedna od njih nije mi uzvratila poziv. Zatim sam čula da si ti ovdje", rekla je.

Rekao sam gospođi da kršćanska škola *Heritage* pokušava prikupiti 400.000,00 dolara za izgradnju zgrade na tri kata s dodatnim učionicama koje će omogućiti da se sadašnji broj od 330 učenika udvostruči. Objasnio sam joj da je škola prošle godine zbog nedostatka prostora morala odbiti čak četrdeset učenika.

"U redu, dat ću novac za ovaj projekt, ali morat ćeš se moliti za to jer već dvije godine bezuspješno pokušavam prodati kuću. Vjerujem da je gotovo nemoguće prodati je."

Molitva i poziv

Zajedno smo se pomolili i ja sam otišao od nje. Navečer sam taj događaj ispričao svojoj supruzi i sinovima koji imaju šest i sedam godina. Te večeri i sljedećega jutra iskreno smo se molili.

Tijekom sljedećega dana javio se kupac koji je želio kupiti kuću.

Iako smo se molili da se pojavi kupac, bio sam šokiran što je do prodaje došlo tako brzo. Isprva sam bio razočaran što smo u Argentinu došli tijekom zime umjesto tijekom ljetnih blagdana, ali Bog je imao drukčije planove. Prodaja kuće odvijala se po riječima zapisanima u Bibliji: "Prestanite i znajte da sam ja Bog." (Psalam 46,11)

Bog je znao da će ženina velika želja da proda svoju kuću omogućiti i osigurati novčana sredstva potrebna za pokrivanje četvrtine troškova izgradnje nove zgrade školskih učioni-

ca u Kirgistanu. Zahvaljujući njezinom daru i darovima drugih ljudi, nove školske učionice moći će primiti nove učenike već ove godine.

Tijekom našeg boravka izvan Kirgistana mogao sam otići na dugo planirano putovanje u Sjedinjene Američke Države i prikupiti još novčanih sredstava. Dok sam bio ondje, nisam uspio prikupiti ni četvrtinu iznosa koji je priložila gospođa iz Argentine.

Prikupljanje novčanih sredstava temelji se isključivo na molitvama i vjeri. Naučio sam dopustiti Bogu da me vodi kako želi i kada On to želi.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se da se završi izgradnja višenamjenskog centra s dvoranom i drugim prostorijama u kršćanskoj školi *Heritage* u Tokmoku u Kirgistanu.

Hvala vam na molitvama i subotnjoškolskim misijskim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Kirgistan leži na sjecištu nekoliko velikih civilizacija. *Put svile* i drugi trgovački i kulturološki putovi prolaze kroz Kirgistan ili blizu njega.
- ◆ Zbog visoke cijene goriva, većina poljoprivrednih poslova u Kirgistanu još se uvijek obavlja ručno i pomoću konja — onako kako se radi već stoljećima.
- ◆ Povijesno gledano, Kirgizi su bili polunomadsko pleme koje je živjelo u okruglim šatorima, *jurtama*, i koje je uzgajalo ovce, konje i bikove.
- ◆ Otprilike 80% stanovništva Kirgistana islamske je vjere, 17% stanovništva pripada pravoslavnoj crkvi, a samo 3% stanovništva pripada preostalim religijama.

- ◆ Kršćanska adventistička crkva u Kirgistanu ima 757 vjernika; to znači da na svakih 7.530 stanovnika dolazi jedan adventist.

14. listopada 2017.

Masaža otvara vrata

Euroazijska divizija

Nikolaj, dvadesetogodišnji adventist, živi u islamskoj državi u kojoj je opasno čak i priznati da si kršćanin. Pohađao je jednomjesečni tečaj za terapijsku masažu koji je organizirala Adventistička crkva u jednoj drugoj državi. Nakon povratka u svoj dom, postavio je reklamu za terapijsku masažu na svojoj *Facebook* stranici.

Molba očajne majke

Nedugo poslije toga primio je telefonski poziv. Zvala ga je uznemirena gospođa koja je vidjela njegovu reklamu. Molila ga je da pomogne njezinom mladom sinu.

Kada je saznao da dječak ima određenu invalidnost, oklijevao je i zatim rekao: “Ja nemam puno iskustva. Zapravo sam početnik.”

Međutim, gospođa je bila uiporna: “Molim vas, dođite! Nitko drugi ne želi pomoći mojem sinu.”

Nikolaj je nevoljko pristao susresti se s dječakom, ali kada je došao i vidio njegovo stanje, shvatio je da je slučaj uistinu ozbiljan. Rekao je gospođi: “Oprostite, ali ja zaista nemam dovoljno iskustva ni znanja da pomognem vašem sinu.”

Gospođa je briznula u plač. “Molim vas, pomozite mu! Pitala sam svakog terapeuta do kojega sam mogla doći, i svi su mu odbili pomoći. Vi ste moja posljednja nada.”

Dopustite mi da se pomolim

Nikolaj je osjetio kako su ove riječi potpuno osvojile njegovo srce. “U redu”, rekao je. “Pokušat ću mu pomoći, ali

pod jednim uvjetom. Ja sam kršćanin i potrebna mi je Božja mudrost kako bih mu mogao pomoći. Ako mi dopustite da se pomolim prije svakog tretmana, možda će mi Bog dati mudrost da pomognem vašem sinu.”

Iznenadio se kada je majka pristala. Dječakov otac bio je kod kuće kada je Nikolaj treći put došao k njima. Radoznalo je, ali i sa sumnjom, promatrao kako se Nikolaj moli prije nego što je započeo masažu. Nikolaj je saznao da je dječakov otac moćni službenik u vladi. Nije mogao učiniti ništa drugo, osim objasniti mu sve što se dogodilo. Reкао je da se nije osjećao dovoljno sposobno da pomogne dječaku te da se na kraju ipak složio s time da mu pokuša pomoći — uz uvjet da svaki put od Boga zatraži pomoć. Ovo objašnjenje zadovoljilo je oca i otac je rekao da Nikolaj može nastaviti svoj posao.

Zatim je prošlo još nekoliko tretmana. Jednoga dana dječakov je otac tijekom masaže primio hitan telefonski poziv. Nikolaj nije znao o čemu je riječ, ali je primijetio da je nešto hitno. Dječakov otac se brzo odjenuo i krenuo prema vratima. Nikolaj ga je zaustavio kod vrata. “Gospodine”, rekao je ljubavno, “ne znam o čemu je riječ, ali pomolimo se za Vaš problem prije nego što izidete.”

Dječakov otac složio se s prijedlogom. Nikolaj se pomolio za njega i otac je izjurio iz kuće. Nikolaj nikada nije saznao što je to bilo toliko hitno, ali je saznao da je problem riješen.

Neočekivana preporuka

Kako su terapije napredovale, roditelji su kod sina mogli prepoznati promjene. Dječak nije bio u potpunosti izliječen, ali je pokazivao značajan napredak. Počeo je činiti ono što dotad nije mogao i njegovi su roditelji bili oduševljeni. Dječakov otac počeo je govoriti drugim visokim državnim dužnosnicima: “Terapeut koji masira mojega sina iz dana u dan pomaže mu sve više i više. On je najbolji terapeut u državi. Trebali biste isprobati njegove masaže!”

Uz takve preporuke Nikolaj je postao terapeut velike skupine visokih državnih službenika u svojoj zemlji. Nikolaj navodi Božje obećanje zapisano u Filipljanima 4,13: "Sve mogu u onome koji mi daje snagu."

Možda se pitamo na koji se način Evanđelje može propovijedati u državama gdje kršćani nisu dobrodošli. Iskustvo koje nam je ispričao Nikolaj podsjeća nas da služimo sve-mogućem Bogu. Možda, kao Nikolaj, nemate dovoljno isku-stva ili znanja, ali kada se molite za Božje vodstvo i mudrost, On otvara vrata na nevjerojatne načine.

Molimo vas da se molite za Nikolaja i adventističko djelo u državama Euroazijske divizije s ograničenom vjerskom slobodom! Hvala vam što svojim misijskim darovima podupirete širenje Evanđelja u područjima svijeta u kojima je teško propovijedati.

Misijski izazovi

- ◆ Većina država u Euroazijskoj diviziji bila je dio Sovjetskog Saveza.
- ◆ Danas u državama koje čine Euroazijsku diviziju živi više od 322 milijuna stanovnika, o toga samo 111.500 adventista. To znači da na svakih 2.888 stanovnika dolazi jedan adventist.
- ◆ Države u južnom području (Afganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinski su muslimanske i predstavljaju poseban izazov. U navedenim državama živi više od 103 milijuna stanovnika, a samo je 4.200 adventista. To znači da na svakih 24.500 stanovnika dolazi jedan adventist. To je pravo nepregledno misijsko polje!

21. listopada 2017.
Krijumčar knjiga
Euroazijska divizija

Zamolite muškarca da ovaj izvještaj Vladimira Borisova pročita u prvom licu.

Nakon što smo pristustvovali adventističkoj konferenciji, prijatelj me je zamolio da sa sobom ponesem kutiju s otprilike stotinu vjerskih knjiga. Želio sam mu pomoći, ali nisam bio siguran u to. Muslimanske vlasti u mojoj državi, koja je nekada bila dio Sovjetskog Saveza, strogo nadzire kolanje vjerske literature. Poseban odbor odlučuje za svaki slučaj pojedinačno koje se naslove može uvesti u državu.

Dostavljač bez volje

Prijatelj i ja namjeravali smo autobusom otputovati u moj rodni grad u kojemu sam služio kao adventistički pastor. Rekao sam svojim prijateljima: “Uzet ću tu kutiju s knjigama samo ako vozač autobusa pristane preuzeti odgovornost za nju.” Znao sam da vozači autobusa često pristaju uzeti dodatan teret i pošiljke u zamjenu za nešto novca.

Stigli smo na glavni autobusni kolodvor i pitali vozača našeg autobusa hoće li uzeti kutiju knjiga. Pristao je pomoći nam ako mu damo stotinu dolara (što je nešto više od šest stotina kuna). Moj prijatelj i ja ušli smo u autobus s našim torbama i smjestili se za dugačko putovanje.

Kada smo došli do granice, vozač autobusa prišao mi je kako bi se raspitao o našoj kutiji. Želio je znati kako da razgovara s carinicima. “Kakve su knjige u toj kutiji?” upitao me. “Kršćanske knjige”, odgovorio sam. Kada je čuo moj odgovor, vozač je iz svoga džepa izvadio novčanicu od stotinu

dolara koju sam mu dao i pružio mi je. “Jednostavnije mi je preko granice prokrijumčariti kokain nego kršćanske knjige”, rekao je.

Božje čudesno djelovanje

Osjetio sam navalu tjeskobe i uznemirenosti. Što bih trebao učiniti s knjigama? Nisam imao izbora. Prijatelj i ja kleknuli smo pored autobusa i sve knjige stavili u naše putne torbe. Zatim smo se, stojeći u redu s ostalim putnicima, molili.

Osoba ispred nas stavila je svoje torbe na skener i prošla carinu. Tada smo mi došli na red. Stavili smo svoje torbe na skener, a službenik je pritisnuo dugme kako bi traka krenula. Međutim, ništa se nije dogodilo. Traka se nije pomaknula! Službenik je ponovno pritisnuo dugme, a njegovo se lice začrvenilo od bijesa. Pritisnuo je dugme i opsovao. Traka se i dalje nije micala.

Carinik nas je pogledao. “U redu, prođite”, rekao je pokazujući nam da uzmemo torbe s trake. U tišini smo uzeli svoje torbe i prošli kroz granični prijelaz. Usudili smo se osvrnuti tek kada smo napravili nekoliko koraka. Carinik je zaustavio osobu koja je bila iza nas i rekao joj da otvori svoju torbu kako bi je ručno pregledao.

Moj prijatelj i ja došli smo do druge granice kroz koju smo trebali proći kako bismo ušli u našu državu. Gledali smo kako ljudi ispred nas stavljaju svoje torbe na traku za skeniranje. Zatim smo mi stavili naše torbe i službenik je pritisnuo dugme kako bi se traka pokrenula. Međutim, ona se nije pomaknula. Ponovno je počeo pritiskati dugme. Ništa. Počeo je psovati i udarati dugme. Njegova traka i dalje se nije micala! Naposljetku se carinik okrenuo prema nama i jednostavno rekao: “Samo prođite!”

Ponovno smo se udaljili od graničnog prijelaza prije nego što smo se usudili osvrnuti. Carinik je pažljivo pregledavao kovčeg osobe koja je stajala iza nas. Odvukli smo naše torbe

natrag do autobusa i ukrcali se. Zahvalili smo Bogu i potonuli u sjedala.

Molitvena ratnica

Ali to nije kraj naše priče! Sljedeće subote nakon bogoslužja prišla mi je jedna vjernica. “Prošloga tjedna doživjela sam nešto uistinu čudno”, rekla je. “Usred noći probudio me glas i rekao mi: ‘Moli se za svojega pastora!’” Ova žena nije znala da ja putujem. Zapravo, mislila je da ja mirno spavam u svojem domu pa je zanemarila glas koji je čula. Pokušala je ponovno zaspati. Ali ponovno je čula isti uporan glas: “Moli se za svojega pastora!” Naposljetku je kleknula na svoja koljena i sat se vremena molila za mene.

Pitao sam je u koje se vrijeme probudila i saznao sam da se molila upravo u onome satu tijekom kojega smo moj prijatelj i ja prelazili granice! Sasvim sam siguran da je Bog djelovao kako bi zaštitio svoju dragocjenu literaturu.

Iako vam ne mogu otkriti ime svoje države, molim vas da se molite za Božje djelo u ovome dijelu svijeta! Hvala vam što dajete svoje darove, jer oni će pomoći da se poruka o spasenju proširi diljem Euroazijske divizije i cijeloga svijeta.

Misijski izazovi

- ◆ U državama koje pripadaju Južnoj uniji Euroazijske divizije, u prosjeku na čak 24.500 stanovnika dolazi samo jedan adventist. Zamislite, to je kao da ste jedini vjernik u nekom manjem gradu!
- ◆ Teško je, a u nekim područjima čak i nemoguće, održavati evangelizacije, dijeliti literaturu ili Biblije bez rizika da će vas uhititi i zatvoriti. Dijeljenje Božje ljubavi s drugima svakodnevni je izazov. Međutim, gladne duše čeznu za istinom o Bogu, bez obzira kojim Ga imenom zvali.

- ◆ Molite se za hrabrost vjernika koji žive u ovom dijelu svijeta! Molite se da hrabro dijele svoju vjeru s ljudima oko sebe.

28. listopada 2017.
Oblaci su vikali
Euroazijska divizija

Desetogodišnji Murad prišao je svojoj učiteljici nakon nastave. “Imam jednu tajnu”, prošaptao joj je.

Učiteljica, vjernica adventističke crkve koja radi u jednoj od država s ograničenom vjerskom slobodom, pogledala je dječaka. Iako je Murad proteklih nekoliko mjeseci bio u njezinom razredu, nikada ranije nije joj tako prišao.

“Imam jednu tajnu koju želim podijeliti s vama”, ponovio je šapćući.

“O čemu je riječ?” upitala je učiteljica.

Viđenje u oblacima

Suze su potekle niz dječakovo lice dok je govorio: “Jednoga dana, kada sam išao u školu, vidio sam oblak koji je izgledao poput čovjeka razapetog na križu. Sve dok nisam čuo kako govorite o Isusu, nisam znao o kome je riječ. Kada ste nam govorili o Isusu, sjetio sam se oblaka.”

Dok je otkrivao svoju tajnu, Muradove riječi i suze u njegovim očima dotaknule su učiteljicino srce. Jasno, on nije znao što bi trebao učiniti s tim viđenjem. Dok se danas prisjeća tog događaja, i ovoj učiteljici na oči dolaze suze. Nije bila sigurna što bi trebala reći Muradu. Iako je svojim učenicima pričala biblijske priče o Isusu i govorila im o značaju pravih životnih vrijednosti, nije im smjela reći ništa više od toga jer bi mogla imati velike probleme s vlastima.

“Ne znam što učiniti”, rekla je učiteljica nekoliko tjedana nakon što joj je Murad povjerio svoju tajnu. “Murad mi je svoje viđenje otkrio u tajnosti jer su mu njegovi roditelji zabranili da vjeruje u Isusa.”

Poruka nade

Možda se pitamo kako će se Evanđelje širiti u nepristupačnim dijelovima svijeta kao što je država iz koje je Murad. Iskustvo ovog dječaka pokazuje nam kako se Bog može otkriti čak i kada se Njegovo ime ne smije spominjati.

Ellen G. White kaže da će djeca u posljednjim danima imati značajnu ulogu u širenju Evanđelja. “Kad nebeska mudrost vidi da je ljudima zabranjeno iznositi istinu, Božji Duh doći će na djecu i ona će obaviti posao objavljivanja istine koji stariji neće moći obaviti.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 6, 202)

Neobične pojavnosti poput oblaka neki su od načina kojima se u dijelovima svijeta u kojima se nalaze područja s najviše izazova za širenje Evanđelja pozornost ljudi može usmjeriti na Isusa.

Ljudi također izvještavaju da su vidjeli Isusa u svojim snovima, u koje mnogi vjeruju. Mnogi ljudi iz navedenih područja prihvatili su Isusa kao svojega osobnog Spasitelja nakon što su Ga sanjali.

Muradova vizija križa u oblacima podsjeća nas na Isusove riječi iz Luke 19,40: “Kažem vam, ako oni ušute, kamenje će vikati.” Farizeji su poticali Isusa da ukorava svoje učenike zbog njihovih radosnih izjava da je On Mesija. Ovim riječima Isus je farizejima govorio da će kamenje vikati da je On Mesija ako Njegovi učenici ne budu mogli govoriti tu istinu.

Na sličan način u dijelovima svijeta u kojima je Evanđelje zabranjeno, danas čak i oblaci viču! Kad je Murad vidio oblake na nebu, razumio je poruku da je Isus razapeti Spasitelj i Otkupitelj. I Muradova učiteljica bila je uvjerena da je Isus pomoću oblaka dotaknuo srce ovoga dječaka. Iako nije bila sigurna što treba učiniti, znala je da se više ne treba brinuti o tome — ako je Isus učinio da oblaci svjedoče o Njemu.

“Najvažnije je”, rekla je, “da Bog završi svoje djelo koje je započeo. On će dovršiti ono što mi ne možemo dovršiti sami.”

Molimo vas, molite se da ljudi budu otvoreni kako bi mogli čuti i prihvatiti Božju poruku ljubavi u državama s malo vjerske slobode, kao i preostalim dijelovima svijeta. Vaši misijski dobrovoljni darovi pomažu da se dopre do ljudi koji žive u područjima u kojima je teško propovijedati Evanđelje. Hvala vam što podupirete misiju adventističke crkve!

Misijski izazovi

- ◆ Molite se za vjernike koji žive u područjima Euroazijske divizije u kojima je teško propovijedati Evanđelje.
- ◆ Molite se za sve koji traže Boga i žele Ga upoznati, ali ne znaju kako Ga naći.
- ◆ Molite se za mudrost crkvenih vođa u tim područjima. Oni se trude pronaći različite nove načine da dosegnu milijune ljudi za Krista boreći se s teškim okolnostima i uvjetima.

4. studenog 2017. Tri čuda u bolnici Rusija

Zamolite ženu da ovaj izveštaj pročita u prvom licu, u ime Natalije Grigirjeve (57).

Krstila sam se kad sam imala devetnaest godina zato što sam se željela uklopiti u svoje društvo, ali šest mjeseci nakon toga napustila sam adventističku crkvu. Nisam se vratila čak trideset i tri godine, a zatim su me tri čuda povezana s članovima moje obitelji u bolnici dovela natrag Isusu.

Prvo čudo

Prvo čudo dogodilo se kad se razboljela Olga, jedna od mojih četiriju sestara. Olga je vjernica adventističke crkve i živi u drugom gradu. Prošla je kroz tri teške operacije. Kada je liječnik najavio da je očekuje i četvrta operacija, Olga me nazvala i zamolila da se molim za nju.

“Bojim se”, rekla je. Objasnila mi je da rentgenske snimke pokazuju neobjašnjivu izraslinu u njoj. Sličilo je na rak.

Kleknula sam i počela se moliti. Obećala sam Bogu da ću prestati piti alkohol, pušiti cigarete i jesti svinjetinu ako bude pomogao mojoj sestri. Tijekom sljedećih dvaju tjedana, koliko je bilo do operacije, nisam pila alkohol, pušila niti jela nečisto meso.

Na dan operacije Olga mi je poslala poruku. Napisala je: “Nisu me operirali. Idem kući.”

Činilo se da se ostvaruju moji najveći strahovi. Olga sigurno ima rak koji se ne može operirati. Nazvala sam je telefonom i upitala: “Što se dogodilo? Zašto te liječnici nisu operirali?”

Olga je odgovorila: “Prije nego što su me odveli u operacijsku dvoranu, liječnici su željeli napraviti još jedan rentgenski snimak. Ovaj put na snimkama nisu mogli vidjeti izraslinu. Rekli su da je sve u redu i da sam dobro!”

Kakvo olakšanje! Do kraja tjedna svakodnevno sam zahvaljivala Bogu.

Ali u subotu ujutro otišla sam na posao — kao i obično. U meni je došlo do malog sukoba. Osjećala sam se loše jer sam prekršila Božji zakon i radila subotom nakon što je On spasio život moje sestre.

Naposljetku sam ostavila sve što sam radila i otišla u adventističku crkvu. Došla sam u crkvu upravo na subotnju školu. U svojem sam umu istoga trenutka osjetila mir. Shvatila sam da sam se vratila kući. Tog dana svoje sam srce predala Bogu.

Drugo čudo

Prošle su četiri godine. Tijekom 2015. godine moja majka, koja je već bila vrlo stara, doživjela je jaki moždani udar. Sestre i ja smo se požurile doći u bolnicu u kojoj smo je pronašle kako leži i tupo nas gleda. Ta snažna žena, vjernica adventističke crkve koja je odgojila četiri djevojke, nije mogla učiniti ništa, osim zuriti u nas.

Dva smo se tjedna molile za našu majku. Njezino stanje polako se počelo popravljati, ali je ostala nepokretna. Naposljetku smo je odvele kući.

Jednoga dana, otprilike tjedan dana nakon što smo je dovele iz bolnice, majka je iznenada ustala i počela hodati. Vidjevši je kako ustaje i hoda, njezina devetogodišnja praunuka radosno je uskliknula i spontano rekla: “Zahvalimo Bogu!” I to je bilo upravo ono što smo učinili.

Zatim je tijekom 2016. godine moj sedamdesetdevetogodišnji otac doživio prometnu nesreću u drugom gradu. Dok je vozio bicikl, udario ga je autobus. Odvezli su ga u bolnicu u kritičnom stanju.

Moj otac, poznati ateist, razveo se od moje majke kad sam imala trinaest godina i kasnije se ponovno oženio. Prestao je razgovarati sa mnom kada sam mu rekla da sam počela odlaziti u crkvu. Bacio je sve DVD-e sa snimljenim bogoslužjima i kršćanskim filmovima koje sam mu slala. Dva tjedna prije nego što mu se dogodila nesreća potrgao je i Bibliju koju sam mu poslala.

Treće čudo

Sada je bio u bolnici i u koma. Mi smo bili daleko i nismo mogli biti s njim. Kada su mu moja sestra Olga i majka otišle u posjet, molili smo se da ga Bog iscijeli. Međutim, u ovome su se slučaju majka i ostatak naše obitelji molili da Bog probudi oca dovoljno kako bi se pokajao. Molili smo se da prihvati Isusa.

Nakon tri dana otac se probudio iz kome. Razmišljao je jasno i pitao obitelj što se dogodilo. Pitao je zašto se nalazi u bolnici. Tri sata nakon toga preminuo je. Samo Bog zna što je prolazilo očevim umom tijekom posljednjih trenutaka njegovog života. Ipak, ja sam neizmjerljivo zahvalna Bogu što je mojemu ocu dao posljednju priliku da se pokaje.

Nakon ovog trećeg odgovora na molitve, moje srce je uistinu bilo privučeno Bogu. Shvatila sam da Bog zaista sluša naše molitve i odgovara na njih. Ljudi bi se trebali moliti. Trebali bi se moliti za svoje obitelji, svoju djecu, roditelje, susjede. Bog čuje iskrene molitve svoje pravedne djece i odgovara na njih.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju društvenog centra u Rostovu na Donu. Pridružite se molitvama za ovaj centar i izobilnom prilaganju misijskih darova kako biste podržali širenje Božje riječi po cijelom svijetu!

Misijski izazovi

- ◆ Rostov na Donu je veliki lučki grad. U devetnaestom stoljeću bio je glavno trgovačko središte na jugu Rusije, posebice za izvoz pšenice, drvene građe i željezne rude.
- ◆ Zbog njegovog smještaja i uloge velikog transportnog središta, neki Rostov na Donu zovu *Vratima Kavkaza*.
- ◆ Područje oko Rostova na Donu proizvodi trećinu ruskog suncokretovog biljnog ulja.

11. studenoga 2017.

Subotom nema nastave

Rusija

Zamolite mladića da ovaj izvuještaj pročita u prvom licu, u ime Nikite Kirkačeva (22) .

Moja majka bila je vjernica adventističke crkve, i kada sam bio dječak učila me o Bogu. Međutim, otac mi je zabranio da odlazim u crkvu. Rekao mi je da ću kada postanem punoljetan moći činiti što me volja, ali dotad mu moram biti poslušan.

Kada sam napunio osamnaest godina, otišao sam iz svog doma kako bih studirao arhitekturu na sveučilištu u Rostovu na Donu koji se nalazi na jugu Rusije. Prvo što sam učinio nakon što sam se smjestio bilo je traženje najbliže adventističke crkve. Zatim sam počeo pažljivo proučavati Bibliju i svetkovati subotu.

Problemi sa slobodnom subotom

Gotovo istoga trenutka naišao sam na probleme na sveučilištu. Profesori su mi počeli slati pisma s opomenama. Svaki put kada ne bih došao na nastavu subotom, primio sam pismo.

Nisam dolazio ni na jedno predavanje koje se održavalo subotom, tako da sam dobio mnogo pisama. Student koji dobije mnogo takvih pisama s opomenama može biti izbačen sa studija.

Kada je saznao da sam odlazio u crkvu umjesto na predavanja, moj otac je bio bijesan. Izgrdio me tijekom dugačkog telefonskog razgovora. Optužio me da sam se učlanio u sektu. Shvatio sam da se nadao da ću zaboraviti Boga kada

postanem punoljetan. Rekao sam svojemu ocu da ga volim, ali da Boga volim još više i da Mu želim biti poslušan.

Moja majka je bila sretna što sam Boga stavljao na prvo mjesto. Pročitala mi je redak iz Izaije 41,10 u kojemu piše: “Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.” Molila se za mene, a i ja sam se molio.

Pitao sam dekana za dopuštenje da subotom ne pohađam nastavu, ali on mi je rekao da ne može napraviti iznimku za mene. Reкао je da bi ga drugi studenti optužili da ima miljenika.

Bez ikakve druge mogućnosti, odlučio sam zamoliti svakoga profesora zasebno za dopuštenje da nekim drugim danima nadoknadim subotnje izostanke. Ovakav pristup funkcionirao je otprilike dvije godine. Mnogi su se ispiti također održavali subotom, ali profesori su mi davali prilike da ih pišem drugim danima u tjednu.

Isprva me kolege nisu razumjele. Međutim, nakon nekog vremena svi su me počeli podržavati. Čak su me branili pred profesorima. Nekoliko profesora ipak me nije voljelo. Nisu razumjeli zašto sam umjesto studiranja odabrao crkvu. Bio sam sve zabrinutiji. Bojao sam se da bi me mogli izbaciti sa sveučilišta. Znao sam da je mojem ocu obrazovanje važno i nisam ga želio razočarati.

Dekanove prijetnje

Jednoga dana dekan me je pozvao u svoj ured i pred mene stavio ultimatum. “Ako budeš izostao još samo s jednoga sata subotom, isključit ću te.”

U crkvi smo se molili za Božje vodstvo u ovom slučaju. Dva pastora posjetila su dekana kako bi mu objasnila zašto sam subotom izostajao s predavanja. Bog je djelovao. Dekan je rekao da mogu ostati, ali pod uvjetom da se uključim u izvannastavne aktivnosti na sveučilištu. Tražio je da pomog-

nem s organizacijom nekoliko zdravstvenih predavanja. Jedno vrijeme sve je bilo u redu. Zatim je dekan otišao i svi su moji problemi ponovno počeli.

Najveća nevolja dogodila se kada mi je jedna profesorica odbila dopustiti da pristupim njezinom ispitu jer tijekom cijeloga semestra nisam došao niti na jedno njezino predavanje. Sva njezina predavanja održavala su se subotom. Kolege su mi dale gradivo i druge obvezne semestarske radove s njezinih predavanja.

Kada sam profesorici objasnio zašto ne mogu izići na ispit u subotu, rekla je: "Dođi u subotu ili nemoj uopće dolaziti."

Mislio sam da je to kraj mojeg obrazovanja. Dekan mi nije pružio podršku, a niti profesorica nije željela popustiti. Čak je i drugi ispitni rok stavila u subotu.

Vapio sam Bogu da djeluje.

Promjena srca

Ubrzo nakon moje molitve profesorica je prošla pored mene hodnikom. Zatim je zastala, okrenula se prema meni i rekla: "Dođi u moj ured i pokaži mi svoj rad."

To je bila ona profesorica koja je odbijala raditi sa mnom tijekom cijelog semestra. Sada je odjednom bila voljna pogledati moj rad i moje zadaće. Bog je promijenio njezino srce i ja sam uspješno prošao predmet.

Kroz ove izazove naučio sam slijediti Boga i u potpunosti Mu se predati. Zahvalan sam što mi je dao vjeru i nadu za budućnost. Uskoro ću diplomirati i pronaći posao. Ne bojim se budućnosti, a za to imam dva razloga: Bog je bio vjeran u ispunjavanju svojega obećanja da će me podržati svojom pravednom desnicom; i posljednji ispit prije diplome najavljen je za radni dan!

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za izgradnju društvenog centra u Rostovu na Donu u kojem će se studenti poput mene moći okupljati i razgovarati.

rati o Kristu. Hvala vam što svojim subotnjoškolskim misijskim darovima podržavate širenje Radosne vijesti!

Misijski izazovi

- ◆ Današnji Rostov na Donu izgrađen je na nekadašnjem Tanaisu, starogrčkoj koloniji koja je kasnije pod Mlečanima postala utvrda Tana, a bila preimenovana u utvrdu Azak za vrijeme Osmanskog Carstva.
- ◆ U gradu i okolnim područjima može se pronaći raznoliko duhovno naslijeđe. Prevladavajuća je ruska pravoslavna crkva, ali postoji i značajan broj vjernika katoličke crkve, židovske zajednice, budista, armenskih kršćana i protestanata.
- ◆ Nekoliko poznatih pisaca povezano je s Rostovom na Donu. Među njima su su Anton Čehov, Mihail Šolohov, Aleksandar Puškin, Maksim Gorki i Aleksandar Solženjicin.

18. studenoga 2017. **Šetnja grobljem** **Tadžikistan**

Kao tinejdžerica, Surajo Khudjamkulova (34) je dvije godine odlazila u adventističku crkvu. Kada je napunila osamnaest godina, prestala je odlaziti u crkvu i s vremenom je zaboravila Boga. Bila je medicinska sestra i posvetila se karijeri. Zatim se udala. Ipak, brak joj nije donio sreću kojoj se nadala. Njezin suprug se kockao i drogirao. Osim toga, često ju je tukao.

Tijekom jednog trenutka tuge, Surajo je pronašla Bibliju koju joj je neki adventist darovao prije mnogo godina. Nasumce ju je otvorila i njezin pogled se zaustavio na retku u Izaiji 5,4: “Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio? Nadah se da će uroditi groždem, zašto vinjagu izrodi?” Pročitala ga je nekoliko puta.

Suze su ispunile njezine oči. Osjećala je da joj Bog govori da je ona Božji vinograd i da Ga je iznevjerila. Pomolila se govoreći: “Bože, ako trebam ostati sa svojim suprugom, molim Te, učini da me prestane tući i stvori priliku da Te možemo zajedno slaviti. Ako ga trebam ostaviti, omogući mi da to učinim na miran način. Slijedit ću Tvoj put.”

Ubrzo nakon molitve, Surajo je svojem suprug rekla: “Volim nekoga više od tebe. On je za mene više od obične osobe.”

Suprug ju je pobjedonosno prekinuo i odgovorio: “Znao sam da postoji netko drugi!”

“Nije tako kako misliš. Ja volim Isusa i želim da Ga i ti zavoliš”, rekla je Surajo.

“Moraš voljeti Muhameda! On je naš prorok”, odgovorio je suprug.

“Nije riječ o tome tko je prorok”, odgovorila mu je Surajo. “Isus je više od proroka. On je naš Spasitelj!”

Opasna odluka

Nekoliko dana nakon tog razgovora njezin suprug se jako nadrogirao i potom je u kladionici izgubio veći iznos novca. Odlučio je radije otići u zatvor, nego se suočiti sa sramotom što ne može platiti svoje dugove. Pod utjecajem droge, zaključio je da će najlakše završiti u zatvoru ako ubije Surajo. Pozvao ju je da jedne večeri pođu u šetnju.

Mjesec je bio toliko lijep da Surajo nije obraćala pozornost na to kojim putom hodaju. Iznenadila se kad je otkrila da se šecu grobljem. Tada je na svome vratu osjetila nešto oštro i hladno. Bio je to nož! Njezin suprug pokušavao joj je prerezati vrat!

Surajo je zgrabila njegovu ruku i rekla: “Zašto me pokušavaš ubiti? Nisam vrijedna toliko da zbog mene odeš u zatvor!”

Par se neko vrijeme borio i Surajo je na nekoliko mjesta porezala prste sve do kostiju. Tada je glasno zavapila: “Isuse, spasi me! Zaustavi ga!” Nakon toga izgubila je svijest.

Nekoliko sati kasnije probudila se u svojem krevetu. Suprug joj je rekao da ju je donio kući, a Surajo mu je odmah rekla da više ne može živjeti s njim. On se nije suprotstavio njezinoj odluci i svatko je otišao na svoju stranu. Prošlo je samo tjedan dana od onoga trenutka kad je Surajo obećala da će slijediti Boga ako joj On pomogne da se na miran način razvede od supruga, ali svejedno je zaboravila svoje obećanje.

Iznajmila je stan i pronašla posao. Kao medicinska sestra, u bolnici je radila noćne smjene. Tada se sjetila svojeg obećanja. Počela se moliti: “Ako želiš da Te slijedim, reci mi u koju crkvu trebam ići. Koja je crkva prava crkva; crkva u kojoj si Ti?”

Pogrešan autobus

Jednog subotnjeg jutra, nakon duge noći u bolnici, Surajo je slučajno ušla u pogrešan autobus. Nije zamijetila svoju pogrešku sve dok autobus nije stigao do posljednje stanice. Osvrnula se pokušavajući shvatiti gdje se nalazi. Ispred sebe je ugledala zgradu adventističke crkve. Shvatila je da to što je ušla u pogrešan autobus nije bila slučajnost; Bog ju je doveo na to mjesto.

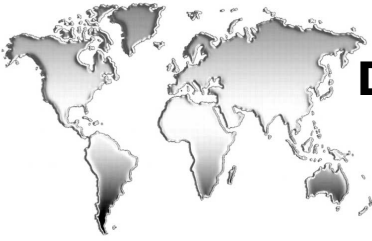
Bilo je subotnje jutro i bogoslužje je tek bilo na početku. Surajo je ušla u crkvu i shvatila da je Bog želio da ona bude na tom mjestu. Od tog se trenutka više nije odvajala od Boga i Njegove crkve.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za programe svjedočenja u Tadžikistanu — državi s osam milijuna stanovnika, od kojih su samo 204 adventista. Hvala vam što ćete se prisjetiti Tadžikistana dok se budete molili i prilagali svoje subotnjoškolske misijske darove!

Podrobnije o Surajo možete pronaći na web-stranici bit.ly/Jesus-in-Tajikistan i u Vijestima iz svijeta za djecu. Njezino iskustvo ondje nosi naslov Šala koja mijenja život.

Misijski izazovi

- ◆ Tadžikistan je planinska zemlja koja se nalazi u središnjoj Aziji. U njoj živi oko osam milijuna stanovnika. Stanovnici su većinom etnički Tadžici i govore tadžik, dijalekt perzijskog jezika.
- ◆ Budući da su sedamdeset godina bili dio Sovjetskog Saveza, mnogi Tadžici govore i ruski jezik.
- ◆ Otprilike 70% stanovništva ima manje od 30 godina.
- ◆ Nacionalni sport u Tadžikistanu je *guštigiri*, oblik tradicionalnog hrvanja.

25. studenoga 2017. **Doprijeti do dječaka — nogometom**

Tadžikistan

Dječaci iz susjedstva koji u Tadžikistanu igraju nogomet s adventističkim trenerom ne brinu se samo da ne dobiju žute ili crvene kartone. Oni se trude izbjeći i posebne plave kartone. Trener Bakhridin Sanginov pokazuje plavi karton kada čuje da igrač psuje. Ako dobije dva plava kartona, igrač istoga trenutka izlazi iz igre.

Roditeljima se sviđa disciplina koju trener Bakhridin očekuje od svojih igrača. Primijetili su da im djeca zbog stega na koju su naučila s trenerom više pomažu kod kuće. Dječaci manje psuju i manje vremena provode igrajući računalne igrice.

Novi način svjedočenja

Ova nogometna momčad dio je napora koje adventisti ulažu kako bi došli do svojih susjeda u Tadžikistanu, državi u središnjoj Aziji. To je vrlo zatvorena država s većinski muslimanskim stanovništvom. Ondje žive samo 204 vjernika Kršćanske adventističke crkve. Tijekom proteklog desetljeća više od tisuću vjernika napustilo je Tadžikistan zbog nestabilnosti u državi. Crkveni vođe kažu da je teško svjedočiti o Isusu zato što su javne evangelizacije zabranjene.

Međutim, postoji nada da će evangeliziranje uskoro krenuti nabolje i da će naša crkva početi napredovati jer je tijekom 2016. godine kršteno čak osamnaest novih vjernika. Bio je to rezultat molitava i različitih programa. Vođe rade na razvijanju različitih novih programa poput ranije spomenute nogometne momčadi. Rade na osnivanju škole na engleskom

jeziku, na zdravstvenim predavanjima, na predavanjima za obitelji te na podržavanju malog i vrlo popularnog biciklističkog kluba.

Ti programi stvaraju mogućnosti za razvijanje prijateljstava sa susjedima i doprinose poboljšanju uvjeta u društvu.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za navedene programe.

Posve slučajna misija

Nogometna momčad igra nogomet na igralištu u blizini jedine adventističke zgrade u Dušanbeu, glavnom gradu Tadžikistana. Momčad je osnovana 2015. godine kada su djeca iz susjedstva vidjela kako Bakhriddin igra nogomet i zamolila ga da im bude trener. Bakhriddin je istoga trenutka prigrio zamisao da radi s djecom i stvara prijateljstva koja se mogu proširiti i na njihove roditelje. Taj projekt nije zahtijevao puno troškova — bile su mu potrebne samo tri nogometne lopte, zviždaljka i štoperica. Nešto kasnije dobio je i certifikat Azijske nogometne konfederacije, vrhovnog nogometnog tijela u Aziji, koji mu omogućava da trenira djecu.

Treninge održava dva do tri puta tjedno. Tijekom svakog devedesetominutnog treninga petnaest minuta odvaja za posebne moralne pouke. Redovito se baveći sportom, dječaci uzrasta između jedanaest i trinaest godina prestali su koristiti drogu i druge štetne tvari.

Tijekom utakmice koju smo gledali pripremajući ovaj izvještaj, trener nije pokazao plavi karton zbog psovanja ili drugih nedoličnosti. Dječaci su odlučno trčali za loptom dok je sipila blaga kiša. Savjete koje im je trener govorio prihvaćali su sa širokim osmijesima. Utakmicu je gledalo pola tuceta dječaka na kojima se vidjela izražena želja da ih trener pozove da igraju. Bakhriddin je rekao da će i gledatelji imati priliku zaigrati nogomet i pridružiti se momčadi.

Nakon nogometnih utakmica roditelji pozivaju trenera u svoje domove na čaj i razgovor.

“Roditeljima je drago što njihova djeca ozbiljno treniraju. Često dolaze i kažu mi: ‘Uistinu nam je drago što ste organizirali ovu momčad i vratili djecu na pravi put’”, kaže trener Bakhridin.

Molimo vas, molite se za nogometnu momčad! Međutim, nemojte se moliti da osvaja nogometne trofeje, već da osvaja srca. Hvala vam što svojim misijskim darovima podržavate programe u Tadžikistanu i diljem svijeta!

Misijski izazovi

- ◆ Tadžikistan se smatra svjetovnom državom i ima ustav koji osigurava vjersku slobodu, ali 98% stanovništva čine muslimani.
- ◆ Prvi adventisti koji su došli u Tadžikistan bili su Ivan i Vasilij Kosmjnin. Bilo je to 1929. godine.
- ◆ U Tadžikistanu ima samo 204 adventista, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 39.215 stanovnika. Vjernici traže nove pristupe pomoću kojih bi na praktičan način došli do svojih bližnjih, a Bog im otvara vrata.

2. prosinca 2017.

Je li vrijedno činiti dobro?

Ukrajina

Toma je poslovni čovjek iz Gruzije. Prikupio je 15.000 dolara (oko 90.000 kuna) i želio je kupiti novi automobil. Međutim, osjećao je snažan nagon da novac daruje rođacima koji su prolazili kroz teškoće. Iako se pokušavao riješiti tih misli, nije uspijevaao. Noću nije mogao spavati, a tijekom dana se nije mogao usredotočiti na svoj posao. Kao da mu je netko govorio da pomogne svojim rođacima.

Naposljetku je popustio. Uz pomoć jednog poslovnog prijatelja, za svoje je rođake pronašao sezonske poslove u Nizozemskoj. Platio je troškove njihovih zrakoplovnih karata i dao im ostatak novca.

Rođaci su bili zapanjeni. “Kako ti možemo zahvaliti?” pitali su. Njegov odgovor glasio je: “Ovo nije baš pravi dar. Radite i kada skupite dovoljno, vratite mi novac. Zatim ću ja moći kupiti automobil koji sam želio.”

Razočaravajući dužnici

Nakon nekog vremena rođaci su u Nizozemskoj počeli dobro zarađivati. Toma ih je zamolio da mu vrate dug, ali oni su odbili. Prestali su odgovarati na njegove telefonske pozive.

Toma je bio bijesan. Odletio je u Nizozemsku i rekao svojem poslovnom prijatelju koji je zaposlio rođake da zaustavi isplatu njihovih plaća dok ne podmire svoj dug. Zatim je odletio natrag u Gruziju sa svojih 15.000 dolara u gotovini. Ipak, nešto je pokvarilo njegove planove da kupi automobil. Netko mu je ukrao polovicu novca.

Jednoga dana Toma je bio na poslovnom putu u Kijevu, glavnom gradu Ukrajine. Primijetio je kako se u parku igra više od desetero djece. Približio se i od jedne odrasle osobe saznao da se prekoputa nalazi adventistička crkva koja je organizirala posebnu svečanost za svu djecu iz susjedstva. Osoba s kojom je Toma razgovarao predstavila mu se kao pastor Roman.

Budući da su mu u mislima još uvijek bili njegovi rođaci, Toma je pastoru odmah ispričao svoje iskustvo o dobrom djelu na koje je uzvraćeno zlom. "Što vi mislite", upitao je pastora, "je li vrijedno poslije svega toga i dalje činiti dobro?"

U tom je trenutku kroz pastora um prošlo nekoliko biblijskih redaka. Okrenuo se prema Tomi i rekao: "Mislim da ste iz svoje priče izostavili jednu važnu pojedinost. Prije nego što ste pomogli svojim rođacima, oni su za svoje siromaštvo krivili Boga, zar ne?" Toma je bio iznenađen. "Kako ste znali?" upitao je. "Bilo je točno tako!"

"Znam to", odgovorio je pastor, "zato što je u Bibliji u Rimljanima 3,4 zapisano: 'Naprotiv, neka se pokaže da je Bog istinit, a svaki čovjek lažac, kao što stoji pisano: Da budeš proglašen pravednim u svojim riječima i da pobijediš kad te sude.' Vaši rođaci za svoje su siromaštvo krivili Boga, a Bog im je dao priliku da zarade dovoljno novca i započnu novi život." Nakon ovih riječi, pastor se nije zaustavio. Nastavio je: "Takoder mi niste rekli da su vaši rođaci potrošili sav svoj novac nakon što su se vratili u Gruziju, i da ponovno za svoje siromaštvo optužuju Boga."

Toma je ponovno bio iznenađen. "Sve se dogodilo upravo tako! Kako ste vi to mogli znati?" Pastor je ponovno odgovorio biblijskim retkom. Rekao je: "Ja to znam zato što je i to zapisano u Bibliji. U Izrekama 13,11 piše: 'Naglo stečeno bogatstvo iščezava, a tko sabira pomalo, biva bogat.'"

Iznenadujuće proročanstvo

“Postoji još nešto što mi niste rekli. Kada ste se nakon putovanja u Nizozemsku gorko razočarani vratili u Gruziju, vaš posao počeo je cvjetati”, zaključio je pastor.

“Kako ste sada to znali?!” upitao je Toma. “Posao mi je postao toliko uspješan da sam bio istinski iznenađen.”

Pastor je ponovno rekao: “Znam to zato što je u Izrekama 19,17 zapisano: ‘Jahvi pozajma tko je siromahu milostiv, i on će mu platiti dobročinstvo.’”

Tomu je zadivilo sve što je čuo, ali nije mogao shvatiti cjelokupnu sliku. Zamolio je pastora da mu to još bolje pojašni.

Pastor Roman je objasnio: “Vaši rođaci bili su siromašni i za svoje su probleme optuživali Boga. Bog im je odlučio dati priliku tako da nemaju razlog da Ga optužuju kada dođe Sudnji dan. Bog je tražio nekoga da im posudi novac. Pronašao je vas i Sveti Duh vas je potaknuo da svojim rođacima date novac koji im je bio potreban. Osjetili ste toliko jaku želju da im pomognete, da joj niste mogli odoljeti. Ali vaši rođaci nisu bili poštteni i nisu iskoristili priliku koju su dobili. Iz tog se razloga na nebeskom sudu neće moći opravdati govoreći da im Bog nije dao priliku. I vi ćete se također pojaviti pred Bogom kada dođe Sudnji dan. Možda ćete Ga željeti pitati: ‘Bože, zašto si učinio dobro djelo za moje rođake, a za mene ne?’ Bog će na to odgovoriti: ‘Što ti ja dugujem? Iako tvoji rođaci nisu bili pouzdani, ja sam ti vratio što si posudio. Novac koji si dao, dobio si natrag.’”

Čuvši to, Toma je zaplakao. “Bog mi nije samo vratio moj novac. On mi je vratio tri puta više novca!” rekao je.

Pastor Roman tiho je upitao: “Dakle, je li vrijedno činiti dobro?”

“Da!” glasio je Tomin odgovor. “Ne postoji nijedan drugi način na koji se to može sagledati!”

Hvala vam što ćete se u svojim molitvama sjetiti adventističkih pastora koji obavljaju svoju misiju svjedočenja dru-

gim ljudima i što éete svojim dobrovoljnim darovima podržati misiju Kršćanske adventističke crkve!

*Roman Prodanjuk predsjednik je
Kijevske konferencije Kršćanske adventističke crkve.*

Misijski izazovi

- ◆ Ukrajina je nekad pripadala Sovjetskom Savezu, a danas je najveća država koja se u potpunosti nalazi u Europi. Ima oko 42,5 milijuna stanovnika.
- ◆ Zbog svoje plodne i obradive zemlje, Ukrajina se naziva *svjetskom žitnicom*; stoga ne čudi da je Ukrajina jedna od najvećih svjetskih izvoznika pšenice. Ova država ima i veliku i jaku industriju.
- ◆ Stanovnici nekih dijelova Ukrajine osjećaju ozbiljne posljedice zbog zagađenja zraka i vode, a tisuće stanovnika umrle su od raka. To su posljedice trovanja radioaktivnim tvarima nakon velike eksplozije nuklearnog reaktora u Černobilu koja se dogodila 1986. godine.

9. prosinca 2017.
Svjedočenje u vlaku
Ukrajina

Zamolite muškarca da ovaj izvještaj pročita u prvom licu, u ime Nikolaja Žukaljuka (84).

Biti kršćanin ne znači samo riječima ispovijedati svoja vjerovanja; to znači živjeti život na pravi način kako bi ljudi oko nas, kad nas promatraju, mogli vidjeti da smo drukčiji. A kad nas promatraju, obično nam postavljaju pitanja na koja im možemo odgovoriti s oduševljenjem jer znamo odgovor. Ako nam ne postavljaju pitanja, nemamo ni razlog da govorimo.

Aktivni bivši dužnosnik

Ja pronalazim načine da ljude navedem da me nešto pitaju. Smatram da nije u redu razgovor započeti raspravom o suboti ili nekom drugom biblijskom nauku. Umjesto toga, želim da ljudi vide da imam nešto što je potrebno i njima.

Prije nekoliko dana ušao sam u vlak za Lavov kako bih preko noći otputovao u Kijev, glavni grad Ukrajine. Rezervirao sam krevet u odjeljku za dvije osobe, a osoba s kojom sam dijelio odjeljak bila je žena.

Kada smo se upoznali, rekao sam: “Upoznajmo se! Zajedno ćemo putovati nekoliko sati. Jeste li iz Lavova ili ste u Lavovu bili poslom?”

Žena je odgovorila: “Nisam iz Lavova. Ja sam iz Kijeva i sada putujem kući.” Nasmiješio sam se i rekao: “A ja sam iz Lavova i putujem u Kijev.”

“Zašto idete u Kijev?” upitala je ljubazno i radoznalo.

Rekao sam joj da sam bivši crkveni službenik i da imam puno prijatelja po cijelome svijetu. Kada moji prijatelji dođu

u Ukrajinu, ponekad me pozovu da dođem k njima u Kijev. Rekao sam joj da njima više odgovara da se nađemo u Kijevu i da se zaista radujem što ću ih vidjeti. Tim sam riječima ukratko iznio činjenice o svojem životu.

Poticanje zanimanja

Moje riječi potaknule su njezino zanimanje. Rekla je: “Zovem se Nadja. U kojoj ste crkvi radili?”

Nisam joj odmah odgovorio. Umjesto toga nasmiješio sam se i pitao: “A u koju crkvu vi odlazite?”

“Ne idem u crkvu”, odgovorila je, “ali smatram se pravoslavkom.” Gospođa Nadja je objasnila da radi kao psihologinja i da se specijalizirala za rad s osobama koje su doživjele traume zbog sukoba u istočnoj Ukrajini. Zatim je rekla: “Shvatila sam da niste pravoslavni kršćanin. Po čemu se vaša crkva razlikuje od pravoslavne crkve?”

“Pravoslavni kršćani bogoslužja održavaju nedjeljom, a mi ih održavamo subotom”, rekao sam joj.

“Kako to mislite?” odvrtila je.

Tada sam je upitao: “Jeste li ikada čitali Bibliju?”

Njezin odgovor bio je potvrđan, a ja sam dodao sljedeće pitanje: “Jeste li čuli za Deset zapovijedi?”

“Jesam,” zamišljeno je odgovorila. “Ne kradi, ne ubij...”

“Dakle, četvrta zapovijed govori o suboti”, rekao sam.

Naš razgovor trajao je dugo. Shvatio sam da bismo mogli razgovarati cijele noći i naposljetku sam predložio da malo odspavamo. Gospođa Nadja je željela saznati više, pa me pitala gdje bi u Kijevu mogla pronaći neku od mojih knjiga jer sam tijekom razgovora spomenuo da sam autor petnaest knjiga.

Ostajanje u kontaktu

Bila je vrlo razočarana kad sam joj rekao da se više ne mogu kupiti, ali sam joj obećao da ću joj jednu knjigu poslati

poštom ako mi ostavi svoje podatke. Napisala mi je svoju adresu i telefonski broj. Kad smo sljedećega jutra stigli u Kijev, upoznala me sa svojim suprugom koji ju je čekao na željezničkom kolodvoru.

Ona i njezin suprug pomogli su mi ponijeti torbe do čekaonice. Rekli su mi i da ih nazovem ako nitko ne dođe po mene. "Pobrinut ćemo se za vas", rekla je gospođa Nadja.

To je svjedočenje! Sada imam novu prijateljicu koja želi saznati više o Bogu i Njegovim istinama. Nastavit ću održavati kontakt s njom.

Vaši misijski darovi omogućit će da se osigura literatura za sve ljude gladne istine po cijelome svijetu. Hvala vam što ćete se u svojim molitvama sjetiti misije Adventističke crkve po cijelom svijetu i što ćete priložiti svoje misijske darove!

*Nikolai Zhukalyuk ima 84 godine. Bivši je predsjednik
Kršćanske adventističke crkve u Ukrajini.
Za vrijeme Sovjetskog Saveza zbog svoje je vjere dvije
godine proveo u zatvoru. Više informacija o njemu možete
pročitati na web-stranici: bit.ly/nikolaizhukalyuk.*

Misijski izazovi

- ◆ Većina stanovnika Ukrajine pravoslavni su kršćani. Otprilike 2,2% čine protestantski kršćani, gotovo 2% čine katolici, a 1% čine muslimani. Oko 11% stanovništva ne pripada vjerskim zajednicama.
- ◆ U Ukrajini živi oko 47.500 adventista, što je otprilike 45% svih adventista u Euro-azijskoj diviziji. To znači da u Ukrajini na svakih 900 stanovnika dolazi jedan adventist.

16. prosinca 2017.

Tri molitve

Moldavija

Zamolite ženu da ovaj izvučetak pročita u prvom licu, u ime Nadežde Raja (54).

Moj suprug i ja živjeli smo pored adventističke crkve. Često sam vidjela ljude kako hodaju ulicom držeći svoje Biblije priljubljene uz prsa. Počela sam misliti da mi u životu nešto nedostaje jer nisam znala što Biblija govori. To se događalo u vrijeme raspada Sovjetskog Saveza, kad nam Biblije u Moldaviji nisu bile dostupne pa je nisam niti imala.

Želeći upoznati Bibliju, potajno sam posjećivala jednu adventističku obitelj i slušala članove dok su čitali Bibliju. Nisam željela da to itko sazna jer su ljudi u mojem gradu ismijavali adventiste.

Biblija koja nije pravoslavna

Nakon nekog vremena zamolila sam članove te adventističke obitelji da mi nabave jednu Bibliju, a oni su mi je darovali. Bila sam iznenađena jer se činilo da se subota pojavljuje na svakoj stranici. Mislila sam: "Ovo zasigurno nije pravoslavna Biblija."

Zanimalo me je koji je pravi dan za svetkovanje. Je li to subota, kako je pisalo u Bibliji, ili nedjelja, kako su vjerovali moji pravoslavni susjedi?

Majka mi je rekla da odem u obližnji grad i potražim jednog svećenika. "On je iskrena osoba, reći će ti istinu", rekla mi je.

Razgovor sa svećenikom

Pronašla sam tog svećenika i rekla mu: “Došla sam kupiti Bibliju. Već posjedujem adventističku Bibliju i želim je usporediti s pravoslavnom.” Svećenik je zamolio nekoga da mu donese Bibliju. Dok smo čekali, upitala sam ga: “Što Biblija kaže o ispravnom danu kojega trebamo poštivati?”

Odgovorio mi je: “Želiš kupiti Bibliju. Otkrij to u njoj sama.”

“Molim vas, kažite mi vi”, rekla sam. “Želim to čuti od vas.” Neko sam ga vrijeme molila, ali odbio mi je dati jednostavan odgovor.

Netko mi je donio Bibliju i ja sam svećeniku za nju platila trideset rubalja, što je u ono vrijeme bio velik iznos. Dok sam napuštala pravoslavnu crkvu, obuzeo me strah. Pitala sam se što će moj suprug reći kad sazna da sam potrošila toliko mnogo novca na Bibliju.

Odlučila sam da neću odmah otići kući pa sam krenula k majci. Usput sam susrela svojega starijeg brata i sve mu ispričala. Na ulici smo usporedili Biblije i otkrili da se tekstovi podudaraju i slažu. Sa strepnjom sam pomislila: “Što sam to učinila? Potrošila sam toliko novca, a Biblije su jednake!” Molila sam se da moj suprug to ne otkrije.

Nekoliko trenutaka kasnije moj brat izjavio je da želi moju novu Bibliju i dao mi je trideset rubalja. Nisam mogla vjerovati! Bog je odgovorio na moju molitvu!

Suprug koji oklijeva

Suprug nije podržavao moju želju da postanem vjernica adventističke crkve. Dotad nismo odlazili ni u jednu crkvu i on tada nije želio početi odlaziti u crkvu. Počela sam se moliti za njega.

Otrpilike u vrijeme kada sam se krstila, mojem je suprugu na koži u području prsa i leđa izbio jak osip. Bilo je strašno vidjeti taj osip. Svaki put kad sam mu ispirala rane, molila

sam Boga da mu pomogne. Sjećam se da su moje suze padale na njegova leđa dok sam se molila. “On je moj suprug i ja ga volim”, misila sam. Nakon nekog vremena, tijekom pranja njegovih leđa, uskliknula sam: “Što se to dogodilo s tvojim osipom?” Suprug je odgovorio da ne zna. Osip se u potpunosti povukao.

Nakon tog događaja moj je suprug počeo razmišljati o njegovoj ljutnji prema meni zbog mojih odlazaka u crkvu. Jedne noći usnio je san u kojem je vidio Kristov drugi dolazak. Osjetio je kako se zemlja trese. Probudio se i odmah me upitao: “Imam li vremena da se krstim?”

Tako je došao odgovor i na moju drugu molitvu. Moj suprug krstio se deset godina poslije mene.

Stara prijateljica

Zatim sam se počela moliti za jednu dragu prijateljicu iz školskih dana. Nisam je vidjela dvadeset godina, a molila sam se za njezino spasenje. Jednoga dana smo suprug i ja putovali u glavni grad Moldavije kako bismo prisustvovali posebnoj svečanosti u glavnoj adventističkoj crkvi. Na svečanosti sam odjednom susrela svoju prijateljicu za koju sam se molila. Pitala sam je: “Što radiš među svim ovim adventistima?” Njezin odgovor glasilo je: “I ja sam vjernica adventističke crkve!”

“Ali kako?” nastavila sam iznenađeno.

“Ti si mi prije dvadeset godina rekla da je Kršćanska adventistička crkva prava crkva”, čula sam njezin odgovor.

Zatim sam rekla: “To nije moguće! Ja tad nisam niti znala za adventiste.”

Uporno je ponavljala da sam je ja upoznala s adventizmom. Jedino objašnjenje kojega se mogu sjetiti jest da je Bog djelovao na nju kad smo razgovarale o kršćanstvu tako da je ona umjesto riječi ‘kršćani’ čula riječ ‘adventisti’. Nakon tog razgovora moja prijateljica započela je duhovno putovanje koje ju je dovelo do adventističke crkve. Bog je na

moje molitve za njezino spasenje odgovorio čak dvadeset godina prije nego što sam Ga molila.

To je sila molitve!

Sada se molim za zdravstveno odmaralište iz sovjetskog doba koje adventistička crkva uređuje kako bi ga se koristilo kao konferencijski centar i za izviđačke kampove. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za taj centar. Pridružite mi se i poduprite ovaj važan projekt!

Misijski izazovi

- ◆ Moldavija je jedna od najsiromašnijih država u Europi. Najvažnija industrija je poljoprivreda.
- ◆ Službeni jezik u Moldaviji je rumunjski, koji je sličan talijanskom, francuskom, španjolskom i portugalskom.
- ◆ Glavni grad Moldavije je Kišinjev i u njemu živi oko pola milijuna ljudi.
- ◆ Moldavski nacionalni sport je trânta (oblik hrvanja).

23. prosinca 2017.
Slučaj protiv Boga
Moldavija

Zamolite muškarca da ovaj izvučeni izvještaj pročita u prvom licu, u ime Viktora Bufteaca (40).

U Moldaviji, mojoj domovini, život je bio težak. Radio sam kao državni tužitelj, a zatim sam na crnom tržištu kupio poljsku putovnicu i preselio se u Irsku kako bih započeo bolji život. Tada sam saznao da je moj moldavski sustanar adventist.

Naporan sustanar

Aleksander me je svojim neprestanim čitanjem Biblije dovodio do ludila. Kad god bih tvrdio da je vjerovanje moje crkve iz djetinjstva ispravno, Aleksander bi otvorio svoju Bibliju i pokazao redak koji bi dokazao da griješim. Nisam ga mogao uvjeriti da treba svetkovati nedjelju i jesti nečistu hranu. Osjećao sam da sam u nepovoljnom položaju jer je Aleksander svoju Bibliju čitao svakodnevno. Čak je rekao da je osam puta pročitao cijelu Bibliju — svake godine otkad se krstio po jednom. Ja nikada nisam čak niti otvorio Bibliju!

Izazvao sam ga da mi dokaže da se Biblija nije promijenila u posljednjih dvije tisuće godina. Dao mi je pet knjiga o arheologiji i biblijskoj povijesti. Čitao sam ih tijekom svojih svakodnevnih devedesetominutnih putovanja na posao u Dublin i natrag. Shvatio sam da se Biblija uistinu nije promijenila.

Zatim sam se odlučio reći da Aleksander čita iz posebne adventističke Biblije. Nabavio sam svoj primjerak Biblije i uspoređivao retke. Sve je bilo potpuno jednako.

Dokazivanje da Aleksander griješi

Jednoga petka navečer posebno sam se uznemirio kad sam vidio Aleksandera da se priprema za početak subote. Nisam mogao razumjeti kako Aleksander, obični zavarivač, zna toliko mnogo o Bibliji. Odlučio sam samostalno proučavati Bibliju i dokazati da Aleksander griješi. Koristio sam svoje pravno znanje kako bih pronašao neki dokaz i izgradio slučaj. Napisao sam stotinu pitanja s kojima ću suočiti Aleksandera. Neka od njih bila su:

Zašto subota, a ne nedjelja?

Zašto nema svinjetine?

Čemu služe proročanstva iz drugog poglavlja Danielove knjige?

Promijenjeno srce

Dok sam čitao Bibliju, pronašao sam odgovore na sva svoja pitanja. Moje oči otvorile su se i mogao sam uvidjeti da je crkva iz moga djetinjstva bila daleko od istine. Shvatio sam da trebam priznati da sam u krivu i da trebam slijediti Boga te početi svetkovati subotu.

Aleksander je bio iznenađen kad sam mu rekao da želim ići u crkvu s njim. Krstio sam se godinu dana kasnije.

Članovi moje obitelji nisu bili sretni kada su saznali da sam se pridružio drugoj crkvi, a moji prijatelji u Irskoj smatrali su da sam poludio. Međutim, ništa me nije moglo zaustaviti. Meni je najvažnije u životu bilo prebivati u Kristu i hoditi s Njim.

Gurkanje prema poštenju

Aleksander me počeo opominjati zbog moje poljske putovnice koju sam nabavio na crnom tržištu, a zbog koje sam mogao živjeti u Irskoj. Malo-pomalo uvjerio sam se da trebam biti poslušan Božjim, ali i ljudskim zakonima. Uništio sam poljsku putovnicu i bacio je. Ostala mi je samo moja mol-

davska putovnica s kojom nisam mogao živjeti u Irskoj. Bilo koji policajac koji bi me zaustavio mogao bi me deportirati iz Irske.

Molio sam se: “Ne znam želiš li da ostanem ovdje, ali ako je Tvoja volja, Bože, pošalji me natrag u Moldaviju.” Tada nisam bio zaposlen i činilo se da je bez putovnice nemoguće pronaći posao. Međutim, ubrzo nakon molitve dobio sam ponudu da radim kao noćni zaštitar u jednom *fitness* klubu. Čak sam dobio i slobodne subote.

Zatim sam se molio: “Bože, ja želim plaćati porez kao svi ostali i želim biti pošten. Želim dati ‘caru carevo’.” Ušao sam u ured porezne službe sa svojom moldavskom putovnicom odlučan da dobijem porezni broj koji bi mi omogućio da plaćam porez. Ispred mene je stajao neki par iz Latvije koji baš i nije znao engleski. Porezni službenik dugo je razgovarao s njima. Dok sam čekao, postao sam uznemiren. Pitao sam se što će mi službenik reći kada bude saznao da u Irskoj živim ilegalno.

Kada je par iz Latvije napokon otišao, pružio sam svoju putovnicu službeniku i objasnio mu da želim dobiti svoj porezni broj kako bih mogao plaćati porez. Službenik je pogledao dugačak red ljudi iza mene, vratio mi putovnicu i pružio formular koji sam trebao ispuniti. Uopće nije ni pogledao moju putovnicu! Tjedan dana kasnije poštom sam dobio svoj porezni broj i počeo plaćati porez. Moji prijatelji nisu mogli vjerovati!

Kada sam se nekoliko godina kasnije vratio u Moldaviju, irska porezna služba čak mi je vratila iznos koji sam preplatio.

U Moldaviji sam magistrirao i sada radim kao pravni savjetnik za jednu njemačku tvrtku. I dalje imam slobodne subote i redovito plaćam porez. Božjom milošću danas sam poslušan Božjim i ljudskim zakonima i Gospodin me je obilno blagoslovio!

Misijski izazovi

- ◆ Vjernici pravoslavne crkve čine oko 90% moldavskog stanovništva. Ukupan broj stanovnika Moldavije iznosi 3,5 milijuna.
- ◆ U Moldaviji ima devet tisuća adventista, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 388 stanovnika. To je najveći odnos adventista i ukupnog stanovništva u Euroazijskoj diviziji.
- ◆ Dok s jedne strane u Moldaviji postoji 238 crkava, s druge strane postoji samo jedna adventistička škola. Ta škola nalazi se u jednom selu udaljenom oko osamdeset kilometara od glavnoga grada.

Program trinaeste subote

Otac se potpuno promijenio

30. prosinca 2017.

Početna pjesma	“Bog ti povjerava”, <i>Kršćanske himne</i> , broj 320
Dobrodošlica	Voditelj subotnje škole
Molitva
Program	Vijesti iz svijeta: <i>Otac se potpuno promijenio</i> (nalaze se u nastavku)
Dar	Zamolite djecu da za vrijeme prilaganja darova pjevaju pjesmu “Pjevaj aleluja Gospodinu” na ruskom jeziku (vidi str. 40 u <i>Vijestima iz svijeta za djecu</i>)
Završna pjesma	“Gle srca mog”, <i>Kršćanske himne</i> , broj 149
Završna molitva

* * *

Sudionici: jedan pripovjedač, dvoje govornika koja će predstaviti iskustvo (muškarac i tinejdžerica).

Napomena: sudionici ne moraju tekstove učiti napamet, ali trebali bi biti dovoljno upoznati s gradivom kako ne bi sve morali čitati. Uvježbajte cjelokupni program tako da se sudionici mogu opustiti, osjećati ugodno i po potrebi naglasiti ono što smatraju važnim.

Pripovjedač: Ovoga tromjesečja upoznali smo ljude iz Euroazijske divizije, područja koje se prostire na više polovice svijeta, preko dvaju kontinenata i širi se od polarnih dijelova na sjeveru do bujnih planinskih dolina i pustinja središnje Azije na jugu. Izazovi u ovom području veliki su koliko i sama divizija.

Danas ćemo predstaviti iskustvo jedne obitelji. Dok budete slušali kako ih je Bog vodio, sjetite se kako je dosad vodio vas i zamislite kako vodi milijune ljudi u Euroazijskoj diviziji. Dok razmišljate o tome, pitajte Boga na koji način možete pomoći da se Evanđelje širi u Euroazijskoj diviziji, ali i u vašem susjedstvu.

Otac se u potpunosti promijenio

Neka ovaj izužestaj iznesu muškarac i tinejdžerica u ime Dmitrija Kostaša i njegove kćeri Anjile.

Anjila: Zovem se Anjila. Imam osamnaest godina i živim sa svojim roditeljima i četrnaestogodišnjim bratom u jednom malom gradu na sjeveru Moldavije. Ovo je moj otac Dmitrij. Nekad je neprestano bio uznemiren, ljutit i neraspoložen.

Dmitrij: Dobro jutro! Školovao sam se kako bih bio nastavnik glazbene kulture. Međutim, nisam mogao pronaći posao u struci pa sam radio kao čuvar na jednom privatnom jezeru. Moj posao bio je hranjenje riba i zaštita jezera od ribiča.

Anjila: Kad sam imala dvanaest godina, jedna žena, vjernica adventističke crkve, došla je u našu kuću i pozvala mog brata i mene u crkvu. Majka nas je otprilike godinu dana svake subote vodila u crkvu, ali baki i djedu to se nije sviđalo. Govorili su: "Svi nam se smiju. To je velika sramota!"

Majka je pozivala oca da dođe s nama u crkvu, ali on je odbijao jer se bojava reakcije svojih roditelja. Imao je izgovore poput...

Dmitrij: Imam drugih obaveza. Nemam vremena za Boga. Možda ću imati vremena za Boga i crkvu kad završim velike popravke kuće.

Anjila: To bi predstavljalo kraj razgovora. Otac je bio umoran od slušanja priča o crkvi. Nikome nije dopustio da ide u crkvu. Žena koja nas je prvi put pozvala u crkvu postavila nas je posjećivati i pozivati u crkvu, ali mi nismo išli.

Nakon nekoliko mjeseci, otac je završio sa svim popravcima i rekao...

Dmitrij: Konačno! Sada napokon imam slobodnog vremena!

Anjila: Ali svejedno nije odvojio vrijeme za Boga. Nije održao svoje obećanje da će ići u crkvu.

Zatim mu se počelo događati nešto čudno. Počeo se bojati ostati kod kuće sâm. Bio je živčan i neprestano je vikao. Krvni tlak mu je postao visok i otišao je k liječniku. Dobio je lijekove, ali nisu mu pomogli. Liječnik nije znao kako bi mu još mogao pomoći.

Baka je savjetovala ocu da ode u obližnji samostan. Rekla je da će svećenik znati u čemu je problem a da ocu i ne postavi nikakvo pitanje. Moj otac je nekoliko puta otišao u samostan, ali ni to mu nije pomoglo.

Zatim je odgovore počeo tražiti drugdje. Ispitivao je ljude s kojima bi se sretao o svrsi života. Jedna od mnogih osoba s kojima je razgovarao bio je i starješina adventističke crkve. Nakon njihovog razgovora, otac je prihvatio poziv da dođe u crkvu na nekoliko predavanja. Kad se vratio kući, sve je ispričao mojoj majci.

Dmitrij: Otišao sam na crkveni program koji me se uistinu dojmio. Kada sam se vratio kući, svojoj sam supruzi rekao: "Počnimo redovito odlaziti u crkvu!"

Anjila: Majka se zaprepastila, ali je bila vrlo sretna. I ja sam bila sretna! Mislila sam da sanjam. Sljedeće subote zajedno smo otišli u crkvu i otada u crkvu odlazimo svake subote.

Dmitrij: Ipak, Anjila, ti ne znaš da sam se ja molio i prije nego što sam odlučio ići u crkvu.

Nisam volio često biti ljutit ili uplašen. Činilo mi se da je mojem životu došao kraj. Nisam mogao pronaći smisao života. Osjećao sam da me nešto pritišće. Sada znam da je Sotona radio na meni. Želio me ubiti.

Jednoga dana kleknuo sam na svoja koljena i molio se. Znao sam da mi samo Bog može pomoći. Rekao sam Mu: "Pomozi meni, grešniku! Ne znam što se događa, ali molim Te, pomoz mi svojom čvrstom rukom." Kada sam završio molitvu, osjetio sam olakšanje. Kao da je teret s mojih leđa uklonjen. Čuo sam glas koji mi je govorio: "Moraš krenuti naprijed. Sve će biti u redu. Ja ću ti pomoći."

Anjila: U crkvu smo otišli zajedno, kao obitelj. Pastor nas je pozvao da se pridružimo skupini koja je proučavala teme za krštenje. Otac, majka, brat i ja zajedno smo se krstili prošle godine.

Baka i djed nisu sretni zbog naše odluke. Smatraju kako smo brat i ja prisiljeni ići u crkvu. Baka je mojim roditeljima rekla: "Osramotili ste djecu! Oni su mladi i pred njima stoji život. Ne izlaze na ples! Kako će se udati i oženiti?"

Rekla sam joj da izlasci, plesovi i brak nisu najvažniji. Pozvali smo baku i djeda u crkvu, ali oni su odbili doći.

Zahvalna sam Bogu što je učinio čudo u životu mogega oca. On se u potpunosti promijenio. Više nije živčan i zabrinut. On više nije čovjek koji je nekad bio. On voli Boga i u našoj maloj crkvi služi kao đakon i voditelj glazbenog odjela.

Dmitrij: Moja obitelj i ja krstili smo se u zdravstvenom centru iz sovjetskih vremena. Adventistička crkva taj centar pretvara u izviđački kamp i crkveni konferencijski centar.

Vaši današnji darovi omogućit će da se to imanje obnovi u potpunosti. Hvala vam što danas, dok prilažete svoje darove trinaeste subote, na umu imate Moldaviju i Euroazijsku diviziju!

Pripovjedač: Dio darova trinaeste subote upotrijebit će se za podržavanje posebnih projekata u nekoliko država iz Euroazijske divizije. Pojedini možete pronaći na poledini vaših subotnjoškolskih pouka. Zamolite Boga da vam pokaže na koji način možete pomoći da se dovrši djelo u Euroazijskoj diviziji, ali i diljem svijeta, tako da Isus može doći po svoju vjernu djecu!

Prilaganje darova uz pratnju glazbe.

Budući projekti trinaeste subote

Sljedećega tromjesečja upoznat ćemo Interameričku diviziju koja će od vjernika iz cijeloga svijeta primiti blagoslove trinaeste subote.

Misijski izazovi

- ◆ Evandeoski centar utjecaja na adventističkom sveučilištu Anillean u Mayaguezu, Portoriko
- ◆ Međukulturalni misijski centar i crkva na Južnokaripskom sveučilištu u Maracasu, Trinidad
- ◆ Međukulturalni misijski centar i bolnica u Tabascu, Meksiko.

Izvori

Više podataka o raznovrsnom kulturalnom naslijeđu Rusije, Kirgistana, Moldavije, Tadžikistana, Ukrajine, Kazahstana i ostalih država iz Euroazijske divizije možete potražiti u svojoj mjesnoj knjižnici, u turističkoj agenciji ili veleposlanstvu države koja vas zanima. Podatke možete potražiti i na internetu; unesite u tražilicu ime države koja vas zanima.

Korisne web-stranice:

Rusija: government.ru/en/

Činjenice o Rusiji: bit.ly/RussiaCIA

Wikitravel: bit.ly/wikiRussia

Lonely Planet: bit.ly/PlanetRussia

Kirgistan: bit.ly/wikiKyrgyzstan

bit.ly/KyrgyzstanCIA

Moldavija: bit.ly/wikiMoldova

Tadžikistan: bit.ly/wikiTajikistan

Ukrajina: bit.ly/wikiUkraine

Činjenice o Ukrajini: bit.ly/UkraineCIA

Adventističke web-stranice:

Euro-azijska divizija: adventist.ru

Zapadnoruska unija konferencija: zrs.adventist.ru

Moldavska unija konferencija: adventist.md

Misija u sjevernom Kazahstanu: adventist.su

Adventistički misijski video prilozi: na stranici www.AdventistMission.org potražite misijske video priloge na engleskom jeziku koji će vam pomoći još bolje upoznati osobe, iskustva i države o kojima čitate u *Vijestima iz svijeta!*

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Kirgistan

Bog je rekao: “Ššš!” 6

Euroazijska divizija

Masaža otvara vrata 10

Krijumčar knjiga 13

Oblaci su vikali..... 17

Rusija

Tri čuda u bolnici 20

Subotom nema nastave 24

Tadžikistan

Šetnja grobljem 28

Doprijeti do dječaka — nogometom 31

Ukrajina

Je li vrijedno činiti dobro? 34

Svjedočenje u vlaku 38

Moldavija

Tri molitve 41

Slučaj protiv Boga 45

Program trinaeste subote 49

Izvori..... 54

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com